

Tadeusz Sarnowski

Z narady Prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych oraz członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy NRA

Palestra 18/3(195), 75-77

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sredni wiek kierowników zespołów:

	1967 r.	1970 r.	1973 r.
Białystok	50	49	51
Bydgoszcz	56	58	57
Gdańsk	58	52	55
Katowice	51	50	51
Kielce	51	51	55
Koszalin	56	50	55
Kraków	54	54	57
Lublin	51	52	48
Łódź	53	54	57
Olsztyn	55	51	50
Opole	53	51	51
Poznań	53	53	58
Rzeszów	54	54	52
Szczecin	45	47	49
Warszawa	53	53	53
Wrocław	54	50	51
Zielona Góra	47	51	49

Jeśli chodzi o rotację na stanowiskach kierowników zespołów, należy stwierdzić, że 30% nowo wybranych kierowników to adwokaci, którzy przedtem kierownikami nie byli. Do tej grupy zalicza się aż 126 kierowników.

Porównując sytuację kadrową obecną z sytuacją z lat poprzednich, otrzymujemy następujący obraz:

Przynależność do organizacji politycznych kierowników zespołów:

	PZPR	SD	ZSL	bezp.	% partyjnych
1967 r.	104	49	22	295	37 %
1970 r.	106	47	23	283	38 %
1973 r.	114	38	24	256	40,7 %

Dane co do przynależności partyjnej kierowników zespołów należy zrelacjonować do liczby zespołów w poszczególnych latach, a mianowicie:

- w 1967 r. — do 474 zespołów
- w 1970 r. — do 461 zespołów
- w 1973 r. — do 452 zespołów

Zmniejszenie się liczby zespołów adwokackich łączy się z powstawaniem Dyżurnych Punktów Pomocy Prawnej.

S.M.

3.

Z narady Prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych oraz członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy NRA

W dniu 24 listopada ub. r. odbyła się w Warszawie narada prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych oraz członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy NRA. Tematem narady była ocena działalności organów dycyplinarnych oraz zadania tych organów w zakresie profilak-

tyki i kształtowania postaw etycznych i zawodowych członków korporacji adwokackiej.

Ze złożonych na naradzie sprawozdań, z referatu oraz z wypowiedzi w czasie dyskusji wynika, że ogólna liczba spraw dyscyplinarnych według stanu na dzień 30.IX.1973 r. uległa dalszemu zmniejszeniu o 28 spraw w porównaniu z analogicznym okresem w roku 1972.

Do wojewódzkich komisji dyscyplinarnych wpłynęło do 30.IX.1973 r. 71 spraw. Rozstrzygnięcia zapadły w 31 sprawach (33 zarzuty), a mianowicie orzeczono: 8 uniewinnień, 6 upomnień, 5 nagan, 3 kary pieniężne, 3 zawieszenia w czynnościach zawodowych, 2 przeniesienia siedziby i 2 wydalenia z adwokatury; 4 orzeczenia uchylono do ponownego rozpoznania.

Wymienione przewinienia dotyczyły: 12 z nich — naruszenia obowiązków zawodowych, 5 — pobierania pieniędzy poza zespołem, pozostałe 16 — innych przewinień.

Od orzeczeń powyższych złożyli odwołania: obwinieni — w 20 sprawach, rzecznik dyscyplinarny — w 10 sprawach, prokurator w 6 sprawach i pokrzywdzeni — w 6 sprawach.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna uwzględniła:

- 2 odwołania obwinionych,
- 3 odwołania rzeczników dyscyplinarnych,
- 1 odwołanie prokuratora,
- 6 odwołań pokrzywdzonych.

W uwzględnieniu powyższych odwołań w 3 wypadkach kary podwyższono, w 2 wypadkach — złagodzone, a w 4 sprawach — uchylono orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Pomimo zmniejszenia liczby spraw dyscyplinarnych stwierdzono w postępowaniach dyscyplinarnych szereg niedociągnięć polegających na:

- 1) przewlekłym załatwianiu czynności związanych z przygotowaniem spraw na termin,
- 2) wyznaczaniu terminu rozpraw przed skompletowaniem akt i zabezpieczeniem innych dowodów,
- 3) odraczaniu rozpraw z błahych powodów.

Uznano, że w zakresie działalności profilaktycznej organów dyscyplinarnych mają znaczenie następujące przesłanki:

- 1) szybka reakcja rad adwokackich, rzeczników dyscyplinarnych i komisji dyscyplinarnych na stwierdzone poważniejsze uchybienia zawodowe oraz na naruszanie godności i etyki zawodowej. Organy samorządowe powinny być szczególnie uczulone na wszelkiego rodzaju wykroczenia dyscyplinarne związane z popełnieniem przestępstwa i zgłaszać w związku z tym wnioski o zajęcie stanowiska przez radę adwokacką.

Ewentualne wnioski o tymczasowe zawieszenie powinny być rozpoznawane przez komisje dyscyplinarne niezwłocznie;

- 2) nie sprzyjają profilaktyce i wychowawczo wypadki, kiedy adwokat prawomocnie zostaje skazany przez sąd za popełnienie poważnego przestępstwa, a zawieszono postępowanie dyscyplinarne zostaje podjęte ze znaczną zwłoką, i w dodatku ciągnie się całymi miesiącami;

- 3) w kształtowaniu postaw etycznych i zawodowych adwokatury dużą rolę mogą i powinny odegrać odpowiednie publikacje na łamach mies. „Palestra”, omawiające zasady i formy wykonywania zawodu, podnoszenia kwalifikacji, tezy orzecznictwa itp.

Uchwała Plenum NRA z dnia 11.XI.1973 r. dotycząca programu działania samorządu nakłada na te organy obowiązek stałej troski o właściwy poziom etyczny i zawodowy członków adwokatury. W realizacji tych postulatów mogą i powinni odegrać niepoślednią rolę członkowie organów dyscyplinarnych. Przede wszystkim zaś prezesi wojewódzkich komisji dyscyplinarnych, jako członkowie rad adwokackich, powinni być czynnikiem inicjującym i inspirującym działalność samorządową w zakresie ochrony etyki i godności zawodu adwokata. Konieczna jest, dalej, bliższa współpraca prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych z przewodniczącymi zespołów wizytatorów oraz z Referatem skarg i wniosków. Wszyscy członkowie organów dyscyplinarnych powinni swoją postawą oraz pracą zawodową być dobrym przykładem dla innych.

Uznano również za konieczne wzmoczenie troski o to, aby problematyka związana z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i etycznych adwokatów była przedmiotem analizy i dyskusji na wszystkich większych zgromadzeniach i naradach członków izb adwokackich.

W toku dyskusji zaakceptowano konieczność wprowadzenia obowiązku sygnalizacji o niedociągnięciach w pracy zespołów zauważonych przez komisje dyscyplinarne, konieczność usprawnienia trybu postępowania dyscyplinarnego, podnoszenia poziomu treści uzasadnień orzeczeń i formułowania tez oraz usprawnienia sprawozdawczości dyscyplinarnej, jak również potrzebę szerszego włączenia się organów dyscyplinarnych do zwalczania wszelkiego rodzaju naruszania zasad etyki i godności zawodu adwokata.

adw. Tadeusz Sarnowski

4.

Problem kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – przedmiotem obrad dziennikarzy i prawników

W dniu 31 stycznia br. Prezydium Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich i Zrzeszenia Prawników Polskich zorganizowały naradę aktywu SDP i ZPP z udziałem przedstawicieli ministerstw: Sprawiedliwości, Oświaty i Wychowania, Spraw Wewnętrznych oraz przedstawicieli: Sądu Najwyższego, Prokuratury Generalnej PRL tudzież Wydziału Prasy, Propagandy i Wydawnictw KC PZPR. Obrady zagał red. Jan Brodzki, przewodniczący Klubu Publicystów Społeczno-Prawnych SDP, a przewodniczył im dr Paweł Aslanowicz, przewodniczący Komisji Popularyzacji Prawa ZG ZPP.

Referat o wychowaniu prawnym społeczeństwa wygłosił red. Zygmunt Frank („Gazeta Sądowa”). W dyskusji wzięło udział ca 20 osób. Referent w obszernym i wnikliwym referacie wyszedł z podstawowych dyrektyw politycznych, ustalonych w uchwale VI Zjazdu PZPR w grudniu 1971 r., w zakresie doskonalenia prawa pod-